

РЕШЕНИЕ

№ 6764

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7867** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Й. С. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 35, срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/347/19.05.2021г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“-Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0298/08.07.2021г., издадено от директора на регионална дирекция за социално подпомагане С.-град, с която му е отказано отпускането на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП за месец март 2021г.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че неправилно административния орган е приел, че семейството е получило доходи в размер на 4739,52 лв. за месец март. Моли се тя да бъде отменена. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от съпругата си Д. А. С. –С., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки и претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Социално подпомагане“ С. град, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С. Й. С. е депозирал в дирекция „Социално подпомагане" - Л. заявление-декларация вх. №ЗСП/Д-С-ЛЦ/347 за отпускане на месечна целева помощ при обявено

извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл.166 от ППЗСП. В заявлението-декларация е деклариран доход от трудова дейност и обезщетения.

Към заявлението-декларация са приложени следните документи: Служебна бележка с изх. №12/2021 г., издадена от [фирма], от която е видно, че С. С. работи на постоянен трудов договор, ползва неплатен отпуск от 31.03.2021 г. до 31.03.2021 г., като за периода, в който ползва неплатен отпуск не получава компенсации по реда на ПМС №325 от 26.11.2020 г., не е възможно работата да се извършва дистанционно от вкъщи, няма право на платен отпуск и не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; Удостоверение изх. №910/2021 г., издадено от [фирма] за изплатено на г-н С. С. през месец март 2021 г. брутно трудово възнаграждение в размер на 174,36 лева; Удостоверение изх. №11/2021 г., издадено от [фирма] за Д. С.-С.; Служебна бележка, издадена от БЛ 2015 Е., с която е удостоверено, че г-жа Д. С.-С. не е получила рента в периода от 01.03.2021 г. до 31.03.2021 г.; Служебна бележка с изх. № 28 от 22.04.2021 г., издадена от Детска ясла №35 „Вълшебство“.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. В социалния доклад е отразено, че С. е в неплатен отпуск от 31.03.2021г. до 31.03.2021г. През месец март 2021г. брутното му трудово възнаграждение е в размер на 174,36 лева. Съпругата му ползва отпуск поради бременност и раждане. От направена служебна справка е установено, че през месец март 2021г., на С. е изплатено обезщетение от Национален осигурителен институт в размер на 526,18 лева, а съпругата му С.-С. през месец март 2021 г. е получила обезщетение от Национален осигурителен институт в размер на 4038,98 лева. Общият доход на семейството, получен през месец март 2021 г. е 4739,52 лева, образуван от доход от трудова дейност, получен през месец март 2021 г. от г-н С. в размер на 174,36 лева, обезщетение от Национален осигурителен институт, изплатено през месец март 2021 г. на С. в размер на 526,18 лева и обезщетение от Национален осигурителен институт в размер на 4038,98 лева, изплатено през месец март 2021 г. на С.-С.. Семейството е четиричленно, т.е. средномесечният доход на член от семейството е в размер на 1184,88 лева (4739,52 лева ; 4 лица - 1184,88 лева). В социалния доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка да бъде отказана на основание чл. 166, ал. 4 от ППЗСП, тъй като средномесечният доход на член от семейството е по-висок от 150% от минималната работна заплата, определена за страната. Въз основа и при преценка на гореизложеното със Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/347 от 19.05.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. на семейството на С. е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 166 от ППЗСП с мотив: „На основание чл. 166, ал. 4 от ППЗСП -- средномесечният доход на член от семейството е по-висок от 150% от минималната работна заплата, определена за страната“. Издадената заповед е оспорена по административен ред, като е потвърдена с Решение № 22-РД06-0298/08.07.2021г. на директора на регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт,

поради което е допустима. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 13, ал. 2 от ЗСП – директорът на дирекция „Социално подпомагане“-Л.. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Разгледана по същество е неоснователна.

Правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст е регламентирано с ПМС №218 от 17.08.2020 г. за допълнение на Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /обн. ДВ бр.77/01.09.2020 г./. В новосъздадената разпоредба на чл.16б, ал.1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т.1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от къщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; 2. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4; т.3. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занаяти си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка; 4. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т. 1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане.

В чл.16б, ал.3 и ал.4 от ППЗСП нормативно са регламентирани и други условия за отпускане на месечната целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата.

Видно от цитираните разпоредби, месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище, детска ясла, детска градина и предучилищните групи поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, и по отношение на родителите, респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете е налице някоя от хипотезите по чл. 16б, ал. 1, т. 1 – 3 от ППЗСП.

Съгласно чл. 16б, ал. 4 от ППЗСП, отпускането на целева месечна помощ се отказва, когато средномесечният доход на член от семейството е по висок от 150 % от минималната работна заплата, определена за страната. От административния орган неправилно е установено, че общият доход на семейството за м. март 2021г. е 4793,52 лв., представляващи обезщетение за бременност и раждане, получено от Д. С.-С., съпруга на жалбоподателя. Действително, видно от писмените доказателства по

делото, по банковата сметка на съпругата на жалбоподателя са постъпили парични средства в общ размер на 4793,52 лева, чрез два парични превода – от 02.03.2021г. в размер на 1899.51 лв. представляващ дължимо обезщетение за м. февруари и 01.04.2021г., представляващ дължимо обезщетение за месец март, видно от приложената справка –извлечение от НОИ. Като не е анализирал и съобразил наличието на тези обстоятелства, административният орган е достигнал до незаконосъобразен извод, че доходът на семейството за месец март не отговаря на законовите изисквания на чл.16б ал.4 от ППЗСП за отпускане на целева помощ. Двата отделни банкови превода, наредени от НОИ през месец март, за изплатени обезщетения за бременност и раждане за месец февруари и месец март 2021г. са предназначени да задоволят жизнените потребности на семейството за два отделни месеца. В тази връзка неоснователни са доводите на административния орган, който превратно е тълкувал разпоредбите на ППЗСП и е приел, че не е от значение периода за който се отнасят получените доходи. В случая, административния орган е подходил изключително формално, като не е отчетел, наличието на посочените обстоятелства.

В хода на административното производство е установено също, в семейството на жалбоподателя се отглеждат две деца, т. е то е четиричленно, поради което общият доход на семейството за м. март 2021г. следва да бъде разделен на четири. Тази сума представлява сбор от полученото трудово възнаграждение от С. С. м. март в размер на 174.36 лв., получено обезщетение за временна неработоспособност за м. март 355,40 лв. и полученото обезщетение за м. март от Д. С.-С. в размер на 2089,47 лв. В конкретния случай следва да се определи средномесечен доход на член от семейството за м. март 2021г. в размер на 654,81лв. Определеният размер на минималната работна заплата за страната от 650 лв. за 2021 г., от което обстоятелство, следва изводът, че доходът на член от семейството за месец март е по нисък от 150% от размера на минималната работна заплата установена за страната.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че жалбоподателят отговаря на всички законови изисквания на разпоредбите на чл.16б от ППЗСП за отпускане на целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка.

Предвид всичко изложено оспорената заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л. следва да се отмени, като незаконосъобразна, а административната преписка се върне на постановилия я орган за ново произнасяне по молбата-декларация с вх.№ ЗСП/Д-С-ЛЦ/347 от 29.04.2021г. на С. Й. С., съобразно дадените от съда указания.

С оглед изхода на делото, разноски се дължат на жалбоподателя, които са заявени с жалбата. По делото липсват доказателства за направени разноски от жалбоподателя, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 63 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/347/19.05.2021г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“–Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0298/08.07.2021г., издадено от директора на регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л. за ново произнасяне по заявление-декларация вх.№ ЗСП/Д-С-ЛЦ/347 от 29.04.2021г. на С. Й. С. относно искането за отпускане на целева помощ по чл.16б от ППЗСП за месец март 2021г.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.13 ал.7 (Нова – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г/ от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: